

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: A. J.
bytem

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2018 (vypraveno dne 29. 5. 2018), č.j. RN-575 718 1155-315-JS

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 5. 2018 (vypraveno dne 29. 5. 2018), č.j. RN-575 718 1155-315-JS **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 29. 6. 2018 žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 5. 2018 (vypraveno dne 4. 5. 2018), č.j. RN-595 723 1049-315-PZA (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2016, č.j. 575 718 1155 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byl žalobkyni přiznán starobní důchod ve výši 11 521 Kč ode dne 18. 11. 2016.

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná shrnula svá zjištění z předcházejícího správního řízení ve věci. Žalobkyně získala celkem 43 roků a 114 dnů doby pojištění. V námitkách žalobkyně požadovala dopočítání výše důchodu z údajů databáze žalované a z předložených dokladů za období ode dne 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997.
3. K době pojištění ode dne 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997 žalovaná zjistila, že v tomto období žalobkyně pracovala ve firmě N. P. s.r.o. Žalovaná v rámci námitkového řízení postupně kontaktovala spolupracovníky žalobkyně, s nimiž měla pracovat v namítaném období ve firmě N. P. s.r.o. Pan PharmDr. P. Č. a paní V. S. v období od 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997 pracovali u jiného zaměstnavatele, a proto nemohou dosvědčit žalobkyni namítanou dobu pojištění. Paní E. K. v namítané období skutečně s žalobkyní pracovala ve jmenované společnosti, a proto může být využita její svědecká výpověď alespoň pro namítané období.
4. Dalším svědkem by mohl být pan Ing. J. L., který byl jednatelem společnosti N. P. s.r.o. v předmětné období. Žalovaná jej v námitkovém řízení písemně vyzvala k vyplnění čestného prohlášení jako svědka, ale jmenovaný na tuto výzvu nereagoval. Žalovaná vyzvala i likvidátora této společnosti Ing V. H., aby předložil žalované evidenční list žalobkyně za spornou dobu pojištění od 1. 2. 1997 o 31. 12. 1997, avšak ani tento svědek žalované nezareagoval.
5. Za této situace žalovaná uzavřela, že namítaná doba pojištění je pro ni nedošetřitelná. Proto tato doba jakožto ani zřejmě získaný vyměřovací základ v měsících únoru až prosinci 1997 jsou pro žalovanou nedošetřitelné. Proto tato doba a ani vyměřovací základ nebyly zohledněny ve starobním důchodu žalobkyně.
6. Namítaná doba nebyla doložena ani evidenčními listy (výplatními páskami), ani čestnými prohlášeními svědků; oznámení o výsledku kontroly Městské správy sociálního zabezpečení v Brně (MSSZ Brno), Oznámení o výsledku řízení z kontrolního oddělení rovněž namítané skutečnosti neprokazuje. I přesto, že žalovaná kontaktovala označené fyzické osoby, nebylo sděleno, kde se nacházejí dokumenty zaměstnanců firmy N. P., s.r.o. v likvidaci.
7. Žalobkyně splnila podmínku potřebné doby pojištění (získala celkem 43 roků a 114 dnů doby pojištění). Starobní důchod byl přiznán podle názoru žalované správně ode dne 18. 11. 2016 ve výši 11 521 Kč měsíčně. Proto námitky žalobkyně byly zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

III. Žaloba

8. V žalobě uvedla žalobkyně následující žalobní body. Předně požadovala zohlednění doby od dne 1. 2. 1997 – 31. 12. 1997, a to včetně plateb sociálního pojištění řádně

odváděného zaměstnavatelem, neboť pracovala v lékárně společnosti N. P., s.r.o. v Bílovicích n. Svitavou.

9. N. P., s.r.o. je nyní v likvidaci, nevystavila žalobkyni doklady o výdělků a nepředala doklady firmě D. (Nyní SURGAL Clinic s.r.o.). Firma SURGAL Clinic – převzala lékárnou v Bílovicích i se žalobkyní. Žalobkyně tvrdila, že vedoucí lékárny PharmDr. P. Č. může potvrdit zaměstnání žalobkyně v inkriminované době bez absencí a nemocí.
10. Všeobecná zdravotní pojišťovna vydala potvrzení o řádném placení zdravotního pojištění společností N. P., s.r.o., kde potvrdila zaměstnání žalobkyně v období 1. 2. 1997 – 31.12.1997, ale nepotvrdila výši plateb na pojištění.

IV. Vyjádření žalované

11. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaná zopakovala premisy obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odkázala na šetření MSSZ v Brně ohledně dokladů o době zaměstnání žalobkyně. Současný likvidátor společnosti N. P., s.r.o. sdělil, že nemá k dispozici mzdové listy a není mu známo, kde se nacházejí. Žalovaná odkázala na relevantní právní úpravu obsaženou zejm. v § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) a uvedla, že se nepodařilo prokázat splnění podmínky zaplacení pojistného, tzn. zda byl zúčtován vyměřovací základ a zda výše jejího příjmu zakládala účast na nemocenském pojištění, a proto nebyla sporná doba od 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997 žalobkyni zhodnocena jako doba pojištění.
12. K alternativní možnosti prokázat dobu pojištění jinak žalovaná uvedla, že by připadalo v úvahu předložení čestného prohlášení PharmDr. P. Č. pro dosvědčení období od 1. 2. 1997 až do 31. 10. 1997 a paní E. K. pro celé namítané období. Žalobkyně však této možnosti nevyužila a čestná prohlášení nepředložila. Další možný svědek pan Ing. J. L. (bývalý jednatel a společník N. P., s.r.o.) v namítaném období přes výzvu žalované v námitkovém řízení nic v řízení nesdělil. Obdobně byl vyzván i likvidátor N. P., s.r.o. Ing. V. H. k předložení evidenčního listu důchodového pojištění, ale ani ten na výzvu žalované v námitkovém řízení již nereagoval, a tak žalovaná vycházela z informací a podkladů, které doložil při šetření MSSZ v Brně.
13. Pokud žalobkyně dodatečně doloží věrohodné svědecké výpovědi dvou spolupracovníků, pak s ohledem na skutečnost, že i VZP potvrdila, že bylo v uvedeném období žalobkyni zaměstnavatelem N. P., s.r.o. hrazeno zdravotní pojištění, bude znovu posouzena možnost hodnocení namítaného období jako doby pojištění pro výši starobního důchodu a znovu bude rozhodnuto o jeho výši. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

V. Řízení před krajským soudem

14. Žalobkyně přípisem ze dne 19. 10. 2018 informovala o tom, že v mezičase MSSZ v Brně přijala svědectví „Prohlášení o dobách zaměstnání“ od dvou svědků, a to pana PharmDr. P. Č., bývalého odborného zástupce (vedoucího lékárny v Bílovicích nad Svitavou) a paní E. K., laborantky v této lékárně. Dále navrhl, aby likvidátor

- společnosti N. P., s.r.o. Ing. V. H. a jednatel a společník Ing. J. L. byli vyzváni soudem k plnění svých povinností ohledně této záležitosti.
15. Žalovaná sdělila krajskému soudu přípisem ze dne 7. 2. 2019, že vydala ve věci nové rozhodnutí ze dne 13. 11. 2018, proti kterému byly podány námitky. Krajskému soudu bylo předloženo usnesení žalované ze dne 12. 3. 2019, jímž žalovaná přerušila řízení o námitkách proti rozhodnutí ze dne 11. 2. 2019, č.j. R-11.2.2019 425/575 718 1155. Tímto prvostupňovým rozhodnutím žalovaná započítla sice spornou dobu pojištění od 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997, nicméně nebyl žalobkyni dopočítán starobní důchod podle vyměřovacích základů, které měla dosahovat, neboť nebylo prokázáno, že N., s.r.o. řádně odváděla pojistné v tomto období. Žalobkyně k tomu sdělila krajskému soudu přípisem ze dne 21. 3. 2019, že části jejího požadavku již bylo vyhověno a na zbytek byl podán návrh možného řešení (tzn. námitky).
 16. Krajský soud po obdržení vráceného správního spisu žalované nařídil ve věci ústní **jednání**, které se uskutečnilo dne 22. 10. 2019 za účasti žalobkyně a zástupkyně žalované. Krajský soud při jednání shrnul obsah soudního a správního spisu a dal prostor stranám k vyjádření. Zástupkyně žalované odkázala na usnesení žalované o přerušení námitkového řízení před žalovanou.
 17. Ze **správního spisu** krajský soud zjistil následující skutečnosti. Na základě rozhodnutí žalované ze dne 28. 9. 2016 byl žalobkyni přiznán starobní důchod ve výši 11521 Kč měsíčně ode dne 18. 11. 2016. Z oznámení o výsledku řízení MSSZ v Brně ke sporné době od 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997 vyplývá, že se nepodařilo prokázat vyměřovací základy za spornou dobu pojištění, neboť likvidátor Ing. V. H. doložil sice potvrzení o době zaměstnání, ale nemá k dispozici mzdové listy organizace a není známo, kde jsou tyto uloženy. Ve výpisu Všeobecné zdravotní pojišťovny (informace o pojištění) za období 1. 1. 1992 do 14. 4. 2016 je sporná doba pojištění uvedena vč. zaměstnavatele N. P., s.r.o., ale za tuto dobu není uvedeno, kolik bylo uhrazeno pojistné. V rámci řízení o námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaná oslovila Ing. J. L., aby zaslal žalované vyplněné čestné prohlášení o dobách zaměstnání na straně svědka, neboť působil jako jednatel a společník zaměstnavatele žalobkyně v letech 1995 až 2001. Jmenovaný však na výzvu nereagoval. Obdobně žalovaná vyzvala k podání svědectví také Ing. V. H., likvidátora společnosti N. P., s.r.o., aby předložil evidenční list důchodového pojištění žalobkyně za dobu pojištění ode dne 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997, příp. kopii mzdového listu za rok 1997. Ani zde se žalovaná nedočkala odpovědi.
 18. Žalobkyně si podala dne 12. 12. 2017 žádost o zvýšení starobního důchodu, o níž bylo vydáno rozhodnutí ze dne 13. 11. 2018, č.j. R-13.11.2018-426/575 718 1155 s tím, že žádost byla zamítnuta, neboť sice byla prokázána doba pojištění ode dne 1. 2. 1997 – 31. 12. 1997, ale nebylo prokázáno odvedení pojistného. Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky ze dne 3. 12. 2018. Žalobkyni bylo dodatečně doloženo čestné prohlášení dvou svědků ze dne 7. 2. 2019 ke sporné době pojištění, a to PharmDr. P. Č. a E. K..
 19. Žalovaná vydala rozhodnutím ze dne 11. 2. 2019, č.j. R-11.2. 2019 – 425/575 718 1155, jímž bylo změněno rozhodnutí žalované ze dne 13. 11. 2018, č.j. R-13.11. 2018 – 426/575 718 1155 tak, že žalobkyni byl zvýšen starobní důchod na 11649 Kč měsíčně (dále také rozhodnutí o zvýšení starobního důchodu). K tomuto rozhodnutí

- o zvýšení starobního důchodu je připojen nový osobní list důchodového pojištění ze dne 11. 2. 2019, který uvádí jako dodatečně započtenou dobu ode dne 1. 2. 1997 do dne 31. 12. 1997 (celkem 334 dnů) jako dobu vyloučenou. V námitkách ze dne 25. 2. 2019 proti rozhodnutí o zvýšení starobního důchodu žalobkyně požádala o dopočetení vyměřovacích základů, který lze dopočítat z dokladu o platovém výměru či z průměrného platu lékárenských laborantek z daného období.
20. Dále soud poučil žalobkyni o její procesní situaci s tím, že přerušené námitkové řízení před žalovanou bude pokračovat bez ohledu na výsledek soudního řízení o žalobě. Žalobkyně k tomu uvedla, že by podle jejího názoru bylo možno vycházet z výdělků, kterých dosáhla v roce 1998 v nástupnické organizaci SURGAL Clinic, kde pokračovala na stejné pozici a k němuž je ve správním spisu žalované založen evidenční list doby pojištění. Žalobkyně tvrdí, že její výdělek v roce 1998 byl stejný jako v roce 1997. Krajský soud konstatoval obsah příslušného evidenčního listu doby pojištění za rok 1998. Dále soud konstatoval obsah výpisu z veřejného rejstříku ze dne 22. 10. 2019 ke společnosti N. P., s.r.o., a dále se zabýval návrhem žalobkyně, aby soud vyzval Ing. L. a Ing. H. ke splnění jejich povinností.
21. Žalobkyně uvedla, že si nevzpomíná, zda vůbec tehdejší zaměstnavatel N. P. s.r.o. dával zaměstnancům mzdové listy. Dále k dotazu soudu uvedla, že neví, zda má smysl jmenované osoby Ing. L. a Ing. H. jako svědky. Dále soudu předložila Dodatek č. 1 k pracovní smlouvě, který nabývá účinnosti ke dni 1. 12. 1997 a podle něhož jí přísluší základní mzda ve výši 9000 Kč. Z pracovní smlouvy ze dne 1. 2. 1997 uzavřené žalobkyní se společností N. P., s.r.o. vyplývá, že za vykonanou práci přísluší žalobkyni základní mzda ve výši 7000 Kč. Pracovní poměr vznikl dne 1. 2. 1997. Krajský soud tyto listiny přečetl k důkazu.
22. Žalovaná poukázala na přerušené námitkové řízení vedené proti autoremedurnímu rozhodnutí s tím, že by bylo vhodné přenést těžiště dodatečné zjištění skutkového stavu věci do tohoto běžícího řízení. Vzhledem k tomu, že strany neměly další návrhy na dokazování, soud dokazování ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů ve věci přikročil k vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Žaloba je důvodná.
24. Krajský soud úvodem svého právního posouzení poznamenává, že v předmětné věci nastala specifická procesní situace, neboť žalovaná přerušila námitkové řízení ve věci přezkumu svého autoremedurního rozhodnutí ve věci zamítnutí žádosti o zvýšení starobního důchodu, čímž došlo k tomu, že zčásti je již de facto žalobkyně postupem žalované uspokojena, nicméně formálně nedošlo k žádné změně napadeného ani prvostupňového rozhodnutí přezkoumávaného soudem v tomto řízení, a proto nebyly dány podmínky pro odmítnutí žaloby ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Sama žalobkyně na projednání své žaloby trvala, tudíž soud musel vážít, jakou optiku přezkumu napadeného rozhodnutí zvolí, neboť není oprávněn zasáhnout do přerušného námitkového řízení před žalovanou, ale pouze a jen do řízení, které bylo završeno vydáním napadeného rozhodnutí.
25. Krajský soud se v tomto případě rozhodl odhlédnout od limitů ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., neboť skutkový stav byl dodatečně zjištěn v otázce sporné doby pojištění

- žalovanou v řízení o zvýšení starobního důchodu, resp. vyhodnocen nově v autoremedurním rozhodnutí žalované o zvýšení starobního důchodu ze dne 13. 11. 2018. Tento postup je však i v důchodových věcech za určitých okolností možný (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, čj. 3 Ads 126/2007-37, přístupný na www.nssoud.cz). Krajský soud tak zjišťoval skutkový stav i v kontextu těch skutečností, k jejichž prokázání došlo až po vydání napadeného rozhodnutí žalované.
26. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) ZDP je dobou pojištění je po 31. prosinci 1995 doba účasti na pojištění a) osob uvedených v § 5 odst. 1 a v § 5 odst. 4, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné.
27. Podle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé písm. c) ZDP ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí platí, že vyloučenými dobami jsou po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté, doby po které pojištěnec byl poplatníkem pojistného na pojištění, nelze-li zjistit výši jeho vyměřovacích základů.
28. Žalobkyně opřela svou žalobní argumentaci o nesouhlas se zjištěním skutkového stavu v otázce doby pojištění, neboť podle jejího tvrzení byla v období od 1. 2. 1997 do 31. 12. 1997 zaměstnaná u společnosti N. P. s.r.o. v jí provozované lékárně v Bílovicích n. Svitavou. V dalších řízeních před žalovanou bylo jednoznačně prokázáno, že žalobkyně byla skutečně činná v pracovním poměru u označeného zaměstnavatele v předmětném období, přičemž tato skutečnost je nyní mezi stranami nesporná. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo založeno na tom, že v předmětném období nebyly prokázány podmínky pro hodnocení této doby jako doby pojištění ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) ZDP, je tato žalobní námitka důvodná. Proto napadené rozhodnutí v tomto ohledu trpí vadou spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu v otázce doby pojištění (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.).
29. Druhá rovina žalobní argumentace směřuje k tomu, že žalobkyni měly být započteny v předmětné sporné době pojištění také výdělky, jichž dosáhla u zaměstnavatele N. P. s.r.o. V tomto ohledu se žalovaná snažila v námitkovém řízení získat při absenci evidenčního listu za předmětné období a také mzdových listů podpůrný důkazní materiál tím, že oslovila Ing. L. a Ing. V. H. k podání svědeckého prohlášení, resp. k dodání evidenčního listu žalobkyně. Jmenované osoby však žalované součinnost neposkytly, takže žalovaná v napadeném rozhodnutí vycházela z toho, že vyměřovací základy za předmětné období nebyly prokázány.
30. Podle ustanovení § 38 zákona č. 582/1991 Sb. je primárním důkazním prostředkem sloužícím k osvědčení doby pojištění a získaných vyměřovacích základů zejména evidenční list důchodového pojištění, dříve evidenční list důchodového zabezpečení. Při jejich absenci je zapotřebí aplikovat obecná pravidla pro dokazování stanovená v § 51 odst. 1 správního řádu, z. č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), podle něhož lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v

rozporu s právními předpisy, a to zejména listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.

31. Krajský soud při posouzení této otázky vycházel přiměřeně ze závěrů uvedených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2013, č. j. 4 Ads 28/2013-22, který v obdobné situaci dovodil, že je třeba postupovat způsobem, který je výhodnější pro pojištěnce. Nejvyšší správní soud dovodil, že prokáže-li se provedeným dokazováním, že pojištěnec měl v posuzovaném sporném období vyměřovací základ v určité minimální výši, je *„vhodné započítat jej do vyměřovacího základu pojištěnce, není-li pro něho výhodnější tuto dobu vyloučit (jestliže je možné při stanovení osobního vyměřovacího základu a starobního důchodu pojištěnce i bez evidenčního listu důchodového pojištění (zabezpečení) postavit najisto aspoň minimální výši jeho vyměřovacího základu za příslušný kalendářní rok a pro pojištěnce je takový postup výhodnější, není žádný důvod pro vyloučení veškeré doby pojištění jím získané v tomto roce podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění).“* Obdobný postoj zaujal Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 18. 1. 2018, č.j. 1 Ads 346/2017-34, přístupný na www.nssoud.cz.
32. Vzhledem k tomu, že žalovaná (opět až v pozdějším autoremedurním rozhodnutí vydaném ve věci zvýšení starobního důchodu žalobkyně) dovodila, že dodatečně prokázanou dobu pojištění v období 1. 2. 1997 – 31. 12. 1997 lze pro účely výpočtu starobního důchodu vyloučit, je na místě v dalším řízení před žalovanou vycházet ze závěrů citovaného rozsudku.
33. Žalovaná v dalším řízení tedy provede dokazování směrem ke zjištění výše vyměřovacích základů v období 1. 2. 1997 – 31. 12. 1997, a to prostřednictvím shromáždění co nejvíce nepřímých důkazů. Jde především o svědecké výpovědi Ing. Jiřího L. a Ing. V. H., kteří již v námitkovém řízení vedoucím k vydání napadeného rozhodnutí neposkytli žalované součinnost. Krajský soud tu poznamenává, že v tomto případě je možno sáhnout i k zajišťovacím prostředkům, které skýtá za tímto účelem obecná úprava správního řízení ve správním řádu a která není v tomto ohledu vyloučena zákonem č. 582/1991 Sb. (§ 85a, § 115 a násl. a contrario), tedy především užití institutu předvedení a předvolání (§ 59 a § 60 správního řádu) či uložení pořádkové pokuty (§ 62 správního řádu). Žalované lze vytknout, že v námitkovém řízení sice projevila snahu rozhodné skutečnosti zjistit, ale svou snahu nedotáhla procesně do konce, neboť jí pro osud řízení důležité osoby odmítly poskytnout součinnost. Správní orgán nemůže v tomto ohledu rezignovat na své zákonné možnosti dosáhnout spolupráce dotčených osob prostřednictvím mocenského donucení předvídaného procesním předpisem.
34. Krajský soud dále dílčím způsobem doplnil dokazování o částky mzdy, která měla žalobkyni příslušet podle sjednané pracovní smlouvy ze dne 1.2.1997 výdělek plynoucí z pracovní smlouvy a jejího dodatku. V období 1. 2. 1997 – 30. 11. 1997 tedy měla žalobkyně pobírat základní mzdu ve výši 7000 Kč, v období 1. 12. 1997 až 31. 12. 1997 pak 9000 Kč. S takto zjištěnými údaji lze nakládat jako s indiciemi pro zodpovězení otázky výše vyměřovacích základů ve sporném období. Dále žalovaná může přihlédnout rovněž ke skutečnosti ověřené při jednání krajským soudem, že hrubé výdělky prokázané evidenčním listem za rok 1998 je v zásadě podle tvrzení žalobkyně shodné s tím, co žalobkyně vydělávala v roce 1997 u původního zaměstnavatele N. P. s.r.o.

35. V dalším řízení bude žalovaná povinna všemi dostupnými důkazními prostředky doplnit zjištění, jaké výdělků žalobkyně ve sporné době pojištění dosahovala a zda z těchto výdělků bylo odvedeno pojistné na sociální zabezpečení ve smyslu zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Případně zjištěné a bez důvodných pochybností prokázané „minimální“ vyměřovací základy bude žalovaná povinna využít k přepočtu výše starobního důchodu a pokud bude takto vypočtená výše důchodové dávky pro žalobkyni výhodnější než výše starobního důchodu, k níž žalovaná dospěla ve svém rozhodnutí ze dne 11. 2. 2019, č.j. R-11. 2. 2019 – 425/575 718 1155, pak je třeba takovou výši starobního důchodu upřednostnit. Pokud uvedený výpočet nebude pro žalobkyni výhodnější, je třeba setrvat na tom, že předmětná doba pojištění má být vyloučena pro výpočet osobního vyměřovacího základu pojištěnce.
36. K procesní situaci nastalé po zrušení napadeného rozhodnutí v navazujícím řízení před žalovanou krajský soud pouze obiter dictum poukazuje na to, že nepochybně lze využít institutu společného řízení ve smyslu § 140 správního řádu, aby nebylo rozhodováno o téže právní otázce (zvýšení či přepočtu starobního důchodu žalobkyně) ve dvou řízeních, což vylučuje nejen obecná úprava správního řízení, ale i speciální úprava (srov. § 81 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb.).

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

37. Z uvedených důvodů krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. tohoto rozsudku).
38. V dalším řízení bude žalovaná vázána názorem krajského soudu obsaženým v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), jakož je povinna také vycházet z doplnění zjištěného skutkového stavu na základě dokazování při jednání soudu.
39. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, nicméně o přiznání náhrady nákladů řízení nepožádala a soud ani ze spisu žádné významnější náklady nezjistil, pročez jí nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

V Brně dne 22. října 2019

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.